

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 16 stycznia 1961 r.

Nr 3

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW	
21 — nr 426 z dnia 19 grudnia 1960 r. w sprawie opracowywania i zatwierdzania rocznych planów techniczno-ekonomicznych przez jednostki gospodarki uspołecznionej	41
OBWIESZCZENIE	
22 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 12 stycznia 1961 r. o sprostowaniu obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 grudnia 1960 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych	44

21

UCHWAŁA Nr 426 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1960 r.

w sprawie opracowywania i zatwierdzania rocznych planów techniczno-ekonomicznych przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

W celu dostosowania zasad i trybu planowania w jednostkach gospodarki uspołecznionej do ogólnego systemu planowania i zarządzania gospodarką narodową, Rada Ministrów uchwala następujące ramowe zasady oraz tryb opracowania i zatwierdzania planów techniczno-ekonomicznych:

§ 1. 1. Plany techniczno-ekonomiczne opracowują:
1) działające w zakresie przemysłu, budownictwa, rolnictwa, leśnictwa, transportu i łączności, obrotu towarowego, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej:

- a) przedsiębiorstwa uspołecznione (państwowe, spółdzielcze i organizacji społecznych),
- b) zakłady uspołecznione działające według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego;

2) jednostki budżetowe prowadzące działalność gospodarczą określone przez właściwych ministrów i prezydium wojewódzkich rad narodowych (WRN), zwane dalej w skrócie „przedsiębiorstwami”.

2. Przez plany techniczno-ekonomiczne rozumie się roczne szczegółowe plany określające działalność gospodarczą jednostek wymienionych w ust. 1 (zwane w przemyśle planami techniczno-przemysłowo-finansowymi, w transporcie planami przewozowo-finansowymi, w handlu planami handlowo-finansowymi itp.).

§ 2. 1. Zasadniczym celem planów techniczno-ekonomicznych powinno być stworzenie podstaw całorocznej działalności gospodarczej przedsiębiorstw.

2. Plany techniczno-ekonomiczne powinny być ściśle powiązane z rocznymi resortowymi lub terenowymi planami gospodarczymi, stanowiąc rozwinięcie narodowych planów gospodarczych (NPG) i budżetów Państwa, poprzez zadania planowe i środki do ich wykonania, przekazywane przedsiębiorstwom przez ich jednostki nadrzędne. Plany techniczno-ekonomiczne powinny jednocześnie precyzować określony etap roczny wieloletnich planów przedsiębiorstw.

3. W szczególności w planach techniczno-ekonomicznych powinno się dążyć do zapewnienia wykonania zadań ze szczególnym zwróceniem uwagi na:

- osiągnięcie zadań w zakresie wielkości produkcji, usług i obrotów oraz innych podstawowych zadań właściwych dla poszczególnych działów i gałęzi gospodarki narodowej;
- poprawę jakości produkcji, usług, przewozów itp. oraz dostosowanie asortymentu produkcji, usług oraz form sprzedaży do potrzeb odbiorców rynkowych i pozarynkowych;
- rozszerzenie produkcji eksportowej oraz wydzielenie jej w tym celu jako odrębnego zadania zarówno we wskaźnikach wartościowych, jak i ilościowych;

— wprowadzanie nowej techniki oraz przedsięwzięć organizacyjno-technicznych mających wpływ na polepszenie wyników ekonomicznych działalności przedsiębiorstw, a w szczególności na obniżenie kosztów własnych;

— wykorzystanie jak najbardziej ekonomiczne mocy produkcyjnych maszyn i urządzeń;

— wykorzystanie jak najbardziej efektywne środków inwestycyjnych;

— poprawę organizacji produkcji i pracy, wykorzystanie rezerw wydajności pracy, ustalenie wielkości funduszu płac w ścisłym powiązaniu z nakładami pracy i strukturą zatrudnienia;

— oszczędne zużywanie surowców i innych materiałów, zwłaszcza deficytowych;

— uzyskanie ekonomicznie uzasadnionego, zapewniającego rytmiczne zaopatrzenie produkcji, poziomu zapasów surowców, materiałów (towarów) oraz przyspieszenie obiegu środków obrotowych;

— zapewnienie właściwych powiązań kooperacyjnych opartych na szczegółowych uzgodnieniach dostaw (umowach).

4. W planach techniczno-ekonomicznych powinno się dążyć poprzez ustalanie właściwych przedsięwzięć organizacyjno-technicznych do ujawniania istniejących w przedsiębiorstwach rezerw, które w konsekwencji powinny pozwolić na polepszenie zadań otrzymanych od jednostki nadrzędnej, przy jednoczesnym możliwie jak najniższym zaangażowaniu środków przeznaczonych do wykonania tych zadań.

§ 3. 1. Plany techniczno-ekonomiczne powinny być sporządzane na okres roku kalendarzowego z podziałem na kwartały.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy państwowych gospodarstw rolnych i przedsiębiorstw lasów państwowych, które zgodnie z ustaleniami instrukcji Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w sprawie opracowania projektu NPG na rok 1961 sporządzają plany techniczno-ekonomiczne na okres roku gospodarczego z podziałem na kwartały.

§ 4. 1. Plany techniczno-ekonomiczne powinny obejmować następujące podstawowe części dotyczące:

- 1) produkcji, usług, obrotów,
- 2) produkcji eksportowej,
- 3) zbytu,
- 4) postępu technicznego i usprawnień organizacyjno-technicznych,
- 5) zatrudnienia, wydajności pracy i płac,
- 6) zaopatrzenia materiałowo-technicznego i zapasów,
- 7) kooperacji,

- 8) kosztów własnych,
- 9) inwestycji i kapitalnych remontów,
- 10) finansów.

2. Poza podstawowymi częściami, o których mowa w ust. 1, plany techniczno-ekonomiczne, w dostosowaniu do specyfiki branżowej, powinny ustalać także inne zadania planowe i środki do ich wykonania, mające istotne znaczenie dla działalności przedsiębiorstw (np. w budownictwie plan produkcji pomocniczej, w handlu plan usług dla ludności itp.).

3. Plany techniczno-ekonomiczne powinny być sporządzone w sposób kompleksowy, uwzględniający wzajemne powiązania zachodzące pomiędzy poszczególnymi częściami planu, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Jednostki nadrzędne przedsiębiorstw określają w instrukcjach, o których mowa w § 21, szczegółowy zakres planów techniczno-ekonomicznych z uwzględnieniem specyfiki branżowej i organizacyjnej przedsiębiorstw.

§ 5. 1. Plany techniczno-ekonomiczne przedsiębiorstw powinny być opracowane w zasadzie w okresie między wytycznymi do opracowania planu otrzymanymi od jednostki nadrzędnej a rozpatrzeniem przez Radę Ministrów NPG i budżetu Państwa. Po uchwaleniu NPG i budżetu Państwa przedsiębiorstwa powinny wprowadzić ewentualne korekty wskaźników planu techniczno-ekonomicznego w dostosowaniu do ostatecznych zadań planowych i środków do ich wykonania otrzymanych od jednostki nadrzędnej.

2. W wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych np. niemożnością wczesnego sprecyzowania wielkości bazy surowcowej i asortymentu produkcji, przedsiębiorstwa mogą opracować pełne ostateczne plany techniczno-ekonomiczne dopiero po otrzymaniu od jednostki nadrzędnej zadań planowych i środków do ich wykonania, wynikających z NPG i budżetu Państwa.

3. Przepis ust. 2 nie zwalnia przedsiębiorstw od obowiązku opracowania w okresie, o którym mowa w ust. 1, tych wszystkich elementów planu techniczno-ekonomicznego, które są możliwe do wcześniejszego ustalenia, jak np. założenia w zakresie rozwoju techniki, przedsięwzięć organizacyjno-technicznych, inwestycji i kapitalnych remontów, normowania pracy, zużycia materiałów itp.

4. Wynikiem etapu prac, o którym mowa w ust. 1 i 3, powinno być m. in. opracowanie przez przedsiębiorstwa projektów planów lub wniosków dotyczących projektów planów jednostek nadrzędnych niezbędnych do opracowania NPG i budżetu Państwa.

5. Ministerstwa w zakresie planu centralnego i prezydium WRN w zakresie planu terenowego określają, które z przedsiębiorstw im podległych powinny sporządzać projekty planów, a które jedynie wnioski. Wnioski przedsiębiorstw, które nie zostały zobowiązane do sporządzania projektów planów, powinny zawierać w skróconej formie ważniejsze wskaźniki i wyliczenia niezbędne jednostce nadrzędnej do opracowania jej projektu planu. Zakres zarówno projektów planów, jak i wniosków powinien być ściśle dostosowany do specyfiki branżowej przedsiębiorstw.

§ 6. Podstawę do sporządzania przez przedsiębiorstwa planów techniczno-ekonomicznych stanowią:

- wieloletnie, plany gospodarcze przedsiębiorstw, zatwierdzone przez ich jednostki nadrzędne;
- wskaźniki korygujące wieloletnie plany przedsiębiorstw, przekazywane przedsiębiorstwom w ramach wytycznych przez ich jednostki nadrzędne;
- wskaźniki zadań planowych i środków do wykonania tych zadań, wynikające z rocznych narodowych planów gospodarczych, przekazywane przedsiębiorstwom przez ich jednostki nadrzędne po rozpatrzeniu przez Radę Ministrów NPG i budżetu Państwa;
- porozumienia z odbiorcami i dostawcami;

— własne opracowania i materiały przedsiębiorstw oraz dane statystyczne.

§ 7. 1. Wskaźniki wynikające z rocznych NPG przekazywane przedsiębiorstwom przez ich jednostki nadrzędne obejmują zadania planowe, limity niektórych środków do wykonania zadań planowych oraz dane analityczno-uzasadniające.

2. Do zadań planowych, o których mowa w ust. 1, zalicza się w szczególności wartość produkcji towarowej, wielkość produkcji poszczególnych wyrobów i usług, zadania w zakresie eksportu, zadania dotyczące postępu technicznego, rzeczowy zakres inwestycji, zadania określające obniżkę kosztów własnych oraz zadania w zakresie akumulacji, a w tym zysku i wpłaty zysku do budżetu.

3. Limity niektórych środków do wykonania zadań planowych, o czym mowa w ust. 1, dotyczą w szczególności otrzymanych z budżetu dotacji, m. in. w zakresie środków na sfinansowanie inwestycji, zaopatrzenia w rozdzielane materiały, maszyny i urządzenia techniczne oraz zatrudnienia i funduszu płac.

4. Do danych analityczno-uzasadniających, o których mowa w ust. 1, zalicza się wskaźniki, które mają charakter uzupełniających danych dostosowanych do specyfiki branżowej przedsiębiorstw.

5. Rada Ministrów ustalać będzie corocznie w NPG i budżetach Państwa, które z zadań planowych i środków do ich wykonania będą przekazywane przedsiębiorstwom przez ich jednostki nadrzędne w formie wskaźników dyrektywnych.

§ 8. 1. Plany techniczno-ekonomiczne przedsiębiorstw powinny być oparte na wskaźnikach techniczno-ekonomicznych. Wskaźniki te powinny stanowić uzasadnienie zadań planowych i środków niezbędnych do ich wykonania oraz określać konkretne efekty ekonomiczne wynikające z ich zastosowania. Wskaźniki techniczno-ekonomiczne powinny być wykorzystywane przez przedsiębiorstwa do obliczania i ustalania przede wszystkim zadań produkcyjnych lub innej działalności podstawowej, zdolności produkcyjnych maszyn i urządzeń oraz stopnia ich wykorzystania, wydajności pracy, zużycia surowców, materiałów, paliw i energii oraz innych podstawowych elementów planów techniczno-ekonomicznych.

2. Wskaźniki techniczno-ekonomiczne na rok planowy powinny być ustalane jako średnio progresywne normy techniczno-ekonomiczne.

§ 9. 1. Bezpośrednio po rozpatrzeniu przez Radę Ministrów NPG oraz budżetu Państwa, ministerstwa i urzędy centralne nadzorujące dziedziny gospodarki planowane centralnie przekażą zjednoczeniom, a te z kolei przedsiębiorstwom, zadania planowe i środki do ich wykonania, wynikające dla tych jednostek z resortowych planów gospodarczych.

2. Ministerstwa zobowiązane są do dokonywania bieżącej kontroli rozdziału zadań przez zjednoczenia między poszczególnymi przedsiębiorstwami i w razie stwierdzenia pogorszenia wskaźników dyrektywnych zobowiązane są niezwłocznie zlecić zjednoczeniom dokonanie odpowiedniej korekty tych wskaźników.

3. Ministerstwa i urzędy centralne organizują prace nad planami techniczno-ekonomicznymi podległych przedsiębiorstw w ten sposób, aby plany te zostały opracowane, łącznie z częścią finansową, w terminie najpóźniej 45 dni od rozpatrzenia przez Radę Ministrów NPG i budżetu Państwa. W wyjątkowych indywidualnych przypadkach ministrowie mogą przedłużyć ten termin za zgodą Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 10. 1. Prezydium wojewódzkich i powiatowych rad narodowych, na podstawie własnych rocznych planów gospodarczych i budżetów skorygowanych zgodnie z ustaleniami wynikającymi z rozpatrzonego przez Radę Ministrów NPG i budżetu Państwa, ustalają zadania planowe i środki do ich wykonania dla podległych im przedsiębiorstw.

2. Plany techniczno-ekonomiczne przedsiębiorstw podległych radom narodowym powinny być opracowane w terminie najpóźniej 45 dni od uchwalenia planów gospodarczych na sesjach właściwych rad narodowych, którym przedsiębiorstwa te podlegają.

§ 11. Plany techniczno-ekonomiczne przedsiębiorstw spółdzielczych powinny być opracowane w trybie wynikającym z przepisu § 9 ust. 1.

§ 12. Ministerstwa w zakresie gospodarki planowanej centralnie i prezydium WRN w zakresie gospodarki planowanej terenowo zapewnią wprowadzenie do planów techniczno-ekonomicznych podległych przedsiębiorstw ewentualnych korekt wskaźników zadań planowych i środków do ich wykonania wynikających dla tych jednostek z uchwał Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej o NPG i ustaw o budżecie Państwa.

§ 13. Przedsiębiorstwa ustalają i zatwierdzają we własnym zakresie plany techniczno-ekonomiczne we wszystkich wskaźnikach pod warunkiem, że plany techniczno-ekonomiczne nie pogarszają wskaźników dyrektywnych objętych zadaniami planowymi i środkami do ich realizacji, otrzymanymi od jednostek nadrzędnych.

§ 14. 1. Zobowiązuje się przedsiębiorstwa do przekazywania projektów planów finansowych i podstawowych wskaźników zadań planowych oraz środków do ich realizacji, wynikających z podzielonych na kwartały projektów planów techniczno-ekonomicznych, właściwym oddziałom banków finansujących w terminie co najmniej 5 dni przed zatwierdzeniem tych projektów planów.

2. Oddziały banków, o których mowa w ust. 1, przeanalizują otrzymane materiały i zgłoszą ewentualne uwagi w szczególności w zakresie:

- 1) wartościowego planu zapasów i wysokości normatywów środków obrotowych,
- 2) podziału środków funduszu rozwoju,
- 3) wysokości kredytu normatywnego lub kredytu finansującego inwestycje własne przedsiębiorstw,
- 4) wysokości funduszu płac,
- 5) rozliczeń z budżetem.

3. W razie otrzymania przez przedsiębiorstwo opinii oddziału banku, zawierającej wnioski dotyczące zmian niektórych elementów planu i niemożności ich uwzględnienia, przedsiębiorstwo zobowiązane jest przekazać projekt planu techniczno-ekonomicznego wraz z opinią banku do decyzji jednostki nadrzędnej. O swej decyzji jednostka nadrzędna zobowiązana jest powiadomić oddział banku wnioskujący zmiany.

§ 15. 1. Przedsiębiorstwa objęte planowaniem centralnym, po opracowaniu i zatwierdzeniu planów techniczno-ekonomicznych, przekażą kopie tych planów jednostkom nadrzędnym.

2. Jednostki nadrzędne sporządzają, na podstawie otrzymanych planów techniczno-ekonomicznych podległych przedsiębiorstw (ust. 1), zestawienia zbiorcze, które przekażą ministerstwu.

3. Ministerstwa dokonają zbiorczego podsumowania zestawień otrzymanych od zjednoczeń (ust. 2) i poinformują Komisję Planowania przy Radzie Ministrów i Ministerstwo Finansów w terminie 75 dni od daty rozpatrzenia NPG i budżetu Państwa przez Radę Ministrów o wskaźnikach, w zakresie których istnieją odchylenia od zadań planowych i środków do ich wykonania, ustalonych w NPG i budżecie Państwa.

4. Przedsiębiorstwa objęte planowaniem centralnym przekażą do wiadomości właściwym terytorialnie prezydiom WRN podstawowe wskaźniki z planów techniczno-ekonomicznych w zakresie dotyczącym zadań i środków do ich wykonania w terminach określonych przez ministrów, którym przedsiębiorstwa te podlegają.

§ 16. 1. Przedsiębiorstwa objęte planowaniem terenowym, po opracowaniu i zatwierdzeniu planów techniczno-ekonomicznych, przekażą kopie tych planów właściwym prezydiom rad narodowych (powiatowych, wojewódzkich).

2. Prezydium WRN sporządzą zbiorcze zestawienie wskaźników z planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw, o których mowa w ust. 1, i poinformują Komisję Planowania przy Radzie Ministrów, Ministerstwo Finansów oraz inne zainteresowane ministerstwa w terminie 75 dni od rozpatrzenia NPG i budżetu Państwa przez Radę Ministrów o wskaźnikach, w zakresie których istnieją odchylenia od zadań planowych i środków do ich wykonania ustalonych w NPG i budżecie Państwa.

§ 17. Przedsiębiorstwa objęte budżetem centralnym, po zatwierdzeniu planów techniczno-ekonomicznych, zobowiązane są przelać wydziałom finansowym prezydiów rad narodowych, właściwym terytorialnie dla siedziby przedsiębiorstw, następujące wskaźniki z tych planów:

- 1) wartość produkcji towarowej w cenach zbytu,
- 2) zestawienie kosztów własnych i zadania w zakresie ich obniżenia,
- 3) wartość sprzedaży produkcji i kosztu własnego sprzedanej produkcji oraz akumulacji z całokształtu działalności,
- 4) podział akumulacji,
- 5) podział zysku,
- 6) wysokość i rodzaje dotacji.

§ 18. 1. Zadania planowe otrzymane od jednostki nadrzędnej mogą być podwyższone w planach techniczno-ekonomicznych, jeżeli nie powodują one konieczności zwiększenia środków niezbędnych do wykonania podwyższonych zadań i mieszczą się w granicach funduszu płac, zatrudnienia, zaopatrzenia materiałowo-technicznego i środków inwestycyjnych, przyznanych przez jednostkę nadrzędną.

2. W uzasadnionych gospodarczo przypadkach, jeśli podwyższenie zadań planowych powoduje konieczność równoczesnego zwiększenia środków do ich wykonania, przedsiębiorstwa mogą podwyższyć:

- 1) fundusz płac w granicach określonych odrębnymi przepisami, w szczególności w uchwale nr 186 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1960 r. w sprawie zasad i trybu bankowej kontroli funduszu płac przedsiębiorstw działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 54, poz. 257);
- 2) zatrudnienie (bez uczniów):
 - a) za zgodą jednostki nadrzędnej, gdy jest wskaźnikiem dyrektywnym, a suma zatrudnienia (bez uczniów) przedsiębiorstw podległych danemu zjednoczeniu nie przekracza limitu ustalonego dla zjednoczenia,
 - b) we własnym zakresie, gdy zatrudnienie zgodnie z obowiązującymi przepisami nie jest wskaźnikiem dyrektywnym;
- 3) środki inwestycyjne w przypadkach i granicach określonych odrębnymi przepisami.

3. Wszelkie inne zmiany wskaźników dyrektywnych wynikających dla przedsiębiorstw z NPG, które pociągają za sobą zwiększenie środków przyznanych przez jednostkę nadrzędną, mogą być dokonywane wyłącznie za zgodą właściwych ministerstw lub prezydiów WRN w ramach posiadanych przez te jednostki uprawnień.

4. Podwyższenia zadań planowych i środków do ich wykonania, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, nie mogą powodować zwiększenia zużycia surowców i materiałów rozdzielanym, a zbyt dodatkowej produkcji lub usług powinien być zapewniony zamówieniami odbiorców.

5. Jeżeli przedsiębiorstwo dysponuje możliwościami powiększenia zadań planowych w dziedzinach, na których gospodarce narodowej specjalnie zależy, co dotyczy zwłaszcza

produkcji deficytowych surowców oraz produkcji eksportowej i antyimportowej, przedsiębiorstwo powinno wystąpić poprzez jednostkę nadrzędną do ministerstwa lub prezydium WRN o przyznanie dodatkowych środków niezbędnych dla realizacji tych zadań.

§ 19. 1. Plany techniczno-ekonomiczne stanowią podstawę do ewidencji w zakresie wykonania planu i rozliczeń z właściwymi oddziałami banków finansujących. Natomiast podstawę do oceny rocznych wyników pracy przedsiębiorstwa stanowią wskaźniki ustalone przez jednostki nadrzędne również wówczas, gdy zawarte w nich zadania planowe zostaną podwyższone w planach techniczno-ekonomicznych zatwierdzonych przez przedsiębiorstwa.

2. Plany techniczno-ekonomiczne przedsiębiorstw mogą ulegać zmianie w trakcie realizacji planu wtedy, gdy ulegają korekcie poszczególne wskaźniki NPG na skutek uchwał Rady Ministrów lub Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów oraz decyzji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w ramach nadanych mu uprawnień. Plany techniczno-ekonomiczne mogą również ulec zmianie na skutek decyzji właściwego ministra lub dyrektora zjednoczenia w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym oraz prezydium WRN w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych planowaniem terenowym, podejmowanych w ramach posiadanych uprawnień i środków przy zachowaniu łącznych wskaźników dyrektywnych ustalonych dla resortu, zjednoczenia lub prezydium WRN.

§ 20. 1. Plany techniczno-ekonomiczne sporządzają przedsiębiorstwa według tych samych cen, taryf i stawek płac, co NPG i budżet Państwa. W razie gdy w okresie między opracowaniem NPG i budżetu Państwa a ostatecznym opracowaniem planów techniczno-ekonomicznych nastąpią istotniejsze zmiany cen, taryf i stawek płac, przedsiębiorstwa mogą je uwzględnić w planach za zgodą Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów wyrażoną na wniosek zainteresowanego ministra lub prezydium WRN. W przypadku uzyskania takich zezwoleń ministerstwa i prezydium WRN powinny uzgodnić z Ministerstwem Finansów skutki tych zmian w rozliczeniach z budżetem.

2. Przedsiębiorstwa mogą dokonywać przeliczeń zadań i środków zawartych w planach techniczno-ekonomicznych na podstawie dokonywanych w ciągu roku zmian cen, taryf i stawek płac.

§ 21. 1. Ministerstwa oraz prezydium WRN opracują instrukcje określające szczegółowe zasady i tryb opracowywania planów techniczno-ekonomicznych przez podległe przedsiębiorstwa lub dostosują obecnie obowiązujące instrukcje w tym zakresie do przepisów niniejszej uchwały, kierując się również ustaleniami metodycznymi aktualnych instrukcji Komisji Planowania przy Radzie Ministrów dotyczących opracowania projektu NPG oraz wymaganiami wynikającymi ze

specyfiki branżowej przedsiębiorstw. Ministerstwa mogą przekazać obowiązek, o którym mowa w niniejszym ustępie, jednostkom bezpośrednio nadzorującym przedsiębiorstwa.

2. Ministerstwa nadzorujące gospodarkę planowaną terenowo, dla zapewnienia jednolitości prac nad planami techniczno-ekonomicznymi w przedsiębiorstwach planu terenowego, powinny przekazać prezydium WRN odpowiednie instrukcje ramowe.

3. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego opracuje instrukcje określające zasady i tryb sporządzania planów techniczno-ekonomicznych przez przedsiębiorstwa handlowe objęte planowaniem centralnym i terenowym w dostosowaniu do specyfiki handlu wewnętrznego. Instrukcje te powinny obowiązywać przedsiębiorstwa handlowe podległe ministerstwu i prezydium WRN, które prowadzą działalność handlową.

4. Instrukcje, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, powinny być przekazane do wiadomości Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 22. Wobec zaawansowania prac w przedsiębiorstwach nad planami techniczno-ekonomicznymi na rok 1961 upoważnia się Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów do udzielania w drodze wyjątku zezwoleń, na wnioski zainteresowanych ministrów, na zmianę terminów i trybu opracowania przez przedsiębiorstwa planów techniczno-ekonomicznych na rok 1961, ustalonych w niniejszej uchwale.

§ 23. 1. Przepisy dotyczące ministerstw stosuje się odpowiednio do centralnych urzędów, komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej oraz organizacji społecznych.

2. Przepisy dotyczące prezydium WRN stosuje się odpowiednio do Prezydium Rad Narodowych m. st. Warszawy oraz m. Łodzi, Krakowa, Wrocławia i Poznania.

§ 24. 1. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym wydanie uzupełniających przepisów w sprawie trybu i zakresu opracowywania planów techniczno-ekonomicznych w przedsiębiorstwach spółdzielczych w dostosowaniu do przepisów niniejszej uchwały.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, powinny być uzgodnione z Komitetem Drobnej Wytwórczości, Ministerstwem Handlu Wewnętrznego i Komisją Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 25. Wykonanie uchwały porucza się wszystkim ministrom i przewodniczącym komitetów i komisji sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej, kierownikom urzędów centralnych oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 26. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

22

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 12 stycznia 1961 r.

o sprostowaniu obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 grudnia 1960 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Prostuje się zdanie drugie obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 31 grudnia 1960 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 97, poz. 430), które powinno mieć następujące brzmienie:

„Tabela kursowa zawarta w załączniku obowiązuje od dnia 1 stycznia 1961 r.”

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. Cz. Bajet